

Ште ме оставиш ли да се кая за откровеностъ та си? Жъртввай негодувание то си на дѣлото, на което принадлежимъ съ сръдце то си и клетвата та си. Нему се пада отъ сега да ни оцѣнява. Неговата прѣсѣда само може да ни вълнова, едничката, която потомство то ште прибере. Азъ ште тръгна отъ тука, увѣренъ, че всичко си забравилъ, не ли?

Митановъ.

Ти го искашъ . . .

Балкански.

Нѣ азъ. Митановъ, — отечество то, което се на-
товаря да ни оправдае и отмъсти. Нѣ да оставимъ то-
ва. Не се боя. Облакъ тъ мина. Да дойдемъ на нужди
ти на минута та. Менѣ оставиха да избира тогова изъ
насъ, който ште възвѣсти на Търново часъ тъ на бор-
ба та. Знаешъ ли кому е прѣдзначена тая честь?
Нѣма да ме хокашъ. Тя ти принадлежаше по право и
тя е твоя.

Митановъ.

Обсипвашъ ме . . .

Балкански.

Езикъ тъ ти бърза много, Митановъ. Давамъ ти,
което ти принадлежи. Нѣ азъ се бавя много.

Митановъ.

Тръгвашъ ли веднага?

Балкански.

За Габрово. Коньтъ ми е оседланъ и чака всад-
никъ тъ. Нѣ ти ме питашъ, като да имашъ нѣкакъвъ
страхъ . . .

Митановъ.

Страхъ . . . нѣ . . . нѣ все е добръ да се прѣд-
пазвашъ . . .

Балкански.

Нештастие то се доволствова често да удря верѣдъ
прѣдпазвания та. Трѣбова да се довѣрѣва човѣкъ на
звѣзда та си. Когато звѣзда та измѣни, всички ти прѣд-
пазвания на свѣтътъ са на-пусто. Минало то не е ли
рѣчателство за вѣрность та на наша та? Нѣколко деня